

Lauluketju uuden vuoden aaton
korsujuhlaan (jatko).

Nevajoen rannalla on Leningrad - oohiohei!
Se on kylä jota saksanni pommittaa - oohiohei!
Sitä näkyä en saata uhoittaa - oohiohei!
miten tulipalot taivaalla loimottaa - oohiohei!
Hei, jatka sinä vaan,
kyllä sinut tunnetaan,
ja vaikka sen valeheks vannotkin,
niin kyllä sua uskotaan.

Nevajoen rannalla on Leningrad - oohiohei!
Se on Moskovan viimeinen vuokramaa - oohiohei!
Siellä tuotannonhaara on syntynyt uus - oohiohei!
tuo vanjojen luujauhoteollisuus - oohiohei!
Hei, jatka sinä vaan...

Leningradin motti on avara - oohiohei!
tavaritseja täynnä ja tavaraa - oohiohei!
Siellä politrukit pakkaavat kapsekkejaan - oohiohei!
jos et usko, niin lähdepä katselamaan - oohiohei!
Hei, jatka sinä vaan,
kyllä sinut tunnetaan,
ja vaikka sen valeheks vannotkin,
niin kyllä sua uskotaan.

(Kämpän paras laulaja esittää laulun, mutta "oohiohei"n
ja kertosaakeet laulaa koko kämpä - ja railakkaasti.)

+

Täällä me vahdimme miljoonamottia,
siellä ne syövat kuolleita rottia,
pieniä, suuria ruohon juuria,
ryssän ruokaa kerrassaan.
Hei Leningrad! Pian taasen jokin loppuu,
suola loppuu, sokeri loppuu, kaikki loppuu kerrassaan.

Täällä me laulamme reilussa joukossa,
siellä ne elävät kuin ongenkourussa,
pettua järsivät, kuolevat, kärsivät,
elämä on keljua kerrassaan.
Hei Leningrad! Pian taasen jokin loppuu,
vuosi loppuu, laulu loppuu, ryssät loppuu kerrassaan.

(Sävel: "silmien välliin".)

+

Me sitä oomme suomalainen JR 7,
iskujoukko uumerneissa korven synkeän.
Niin moni ryssän rykmentti jo tuntee nimen sen,
sen tuntee Tyrjä, Lahdenpohja, Ohta, Pihlainen.

Me sitä oomme nuoret miehet Suomen reservin,
mottiryssäin murheenkryyni kaikkein katkerin.
Jos riitaa haastaa naapuri, niin koopse kohta soi,
ja ryssille se laulaa, että "ruki veer!" ja "stoi!"

Me sitä oomme suomalainen JR 7,
iskujoukko uumeanoissa korven synkeän.
Kuin karhunpojat korsuista me käymme taisteluun,
ja kerran taisto päättyvä on voittoon kaivattuun.
(Sävel: Suomalaisten tarkka-ampujain marssi.)